

DYSKUSYJNY KLUB KSIĄŻKI 2024

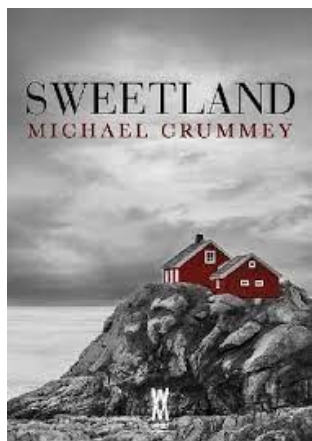
Reaktywacja

19.01. I (LXXXIX) Spotkanie DKK. Rozmawiano o książce „Trzynasta opowieść” D. Seterfield. Wzięło udział **16 osób**.

Niezwykły debiut powieściowy, opowiadający o radości, jaką dają książki. Wciągająca, wielowarstwowa historia, pełna tajemnic, licznych zwrotów akcji i prawdziwie magicznego uroku. Był sobie kiedyś dom zwany Angelfield. Mieszkały w nim siostry bliźniaczki. Czy wierzycie w duchy? No to posłuchajcie... Posiadłość Angelfield to dziś jedynie zgliszcza, ruina, o której mało kto pamięta. Ale dawniej ta podupadła dziś rezydencja była okazałym domem zamożnej i ekscentrycznej rodziny – przebiegłej manipularki Isabelle, jej porywczego brata Charliego i dzikich, nieokielzanych bliźniaczek, Emmeline i Adeline. Do dziś Angelfield, choć niewiele już z niego zostało, skrywa przerażający sekret... Czy młoda biografka Margaret Lea zdoła odkryć tajemnicę tej wspaniałej niegdyś posiadłości i zamieszkujących ją pokoleń jednego rodu oraz mroczny związek łączący domostwo ze sławną autorką bestsellerów Vidą Winter? Gdy Margaret podąża tropem historii z przeszłości, z cienia wyłania się jej własny bolesny sekret, któremu prędzej czy później będzie musiała stawić czoło. Opowieść o tragicznych losach rodziny naznaczonej śmiercią i szaleństwem, o miłości na skraju nienawiści o bolesnej, nieuniknionej stracie i o rozpacz, której nie leczy upływ czasu.

25.02. II (XC) Spotkanie DKK. Dyskusja dotyczyła książki Michaela Crummeya „Sweetland” Wzięło udział **16 osób**.

W powieści Michaela Crummeya polscy czytelnicy znajdą wszystko to, za co pokochali jego twórczość. Autor genialnego Dostatku znowu odmalowuje pejzaż Nowej Fundlandii zaludniony przedziwnymi postaciami, które spotkać można wyłącznie na tamtejszych wybrzeżach – ludźmi twardymi i krnąbrnymi, pomimo nadejścia XXI wieku wciąż opisującymi świat w sobie tylko właściwy sposób. Osadę Chance Cove na wysepce Sweetland zamieszkuje kilkadziesiąt osób, które z trudem wiążą koniec z końcem po zapaści nowofundlandzkiego rybołówstwa. Nic dziwnego, że złożona przez rząd propozycja sowitej rekompensaty za opuszczenie podupadającej miejsciny na krańcu świata wywołuje wśród byłych rybaków ogromne poruszenie. Jedynym warunkiem jest jednomyślna zgoda

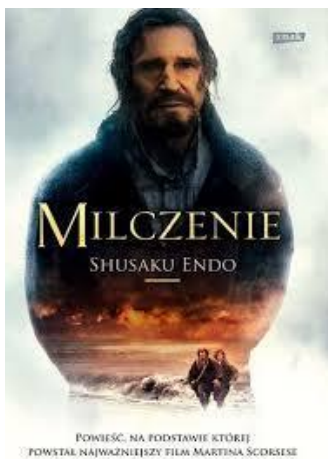
wszystkich mieszkańców na przeprowadzkę. Plany sąsiadów krzyżuje Moses Sweetland, emerytowany latarnik uparcie sprzeciwiający się opuszczeniu ukochanej wyspy. Gdy zbliża się termin ostatecznej decyzji, narastająca niechęć mieszkańców Chance Cove daje Sweetlandowi podstawy do obaw o własne życie. Splot konfliktów, tragedii oraz wciąż żywych bolesnych wspomnień popchnie go do szalonego postanowienia, w wyniku którego świadomie skąże się na nieodwołalną izolację. Sweetland to poruszająca, kameralna powieść o schyłku dawnego świata oraz powolnym zaniku małych, odosobnionych społeczności, niemających racji bytu z dala od skrawka ziemi, na którym się zawiązały. To misternie skonstruowane dzieło o autodestrukcyjnej przekorze oraz zawziętej walce człowieka z nieubłaganymi prawami stanowiącymi przez społeczeństwo i naturę. To wreszcie subtelna przypowieść o samotności ekstrapolowanej daleko poza granice absurdu.

25.03. III (XCI) Spotkanie DKK. Dyskusja była wokół książki „Platforma” Michaela Houellebecq’a. Wzięło udział **16 osób**.

Michel Renault pracuje w ministerstwie kultury. Wiezie monotonne życie, a jego zainteresowania nie wykraczają poza seks i telewizję. Odziedziczony po ojcu spadek przeznaczony na podróż do Tajlandii – raj dla seksturystów. Tam poznaje młodą, piękną Valerie, pracującą w biurze podróży. Po powrocie do Francji zostają kochankami i wspólnie wprowadzają w życie pomysł Michela – zorganizowaną seksturystykę do krajów Trzeciego Świata. Tylko tak bowiem, twierdzi bohater, Zachód i Wschód mogą pomóc sobie nawzajem. Houellebecq rozwija przenikliwą diagnozę zdegenerowanego Zachodu – zdominowanego przez wszechobecne współzawodnictwo i plagę przemocy – oraz zaślepieniego przez materializm Wschodu.

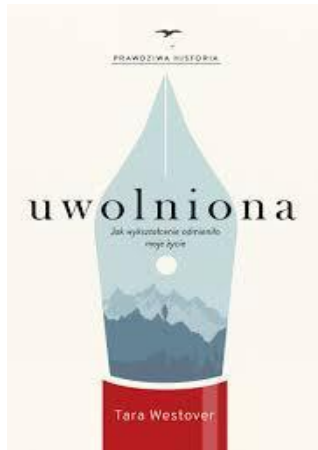
25.04. IV (XCII) Spotkanie DKK. Rozmawiano o książce Shusaku Endo „Milczenie”. Uczestniczyło **15 osób**.

XVII wiek. Do Europy docierają niepokojące wieści z odizolowanej od świata Japonii. Choć jeszcze przed kilkoma laty coraz liczniej przybywający z Zachodu misjonarze chrystianizowali ludność Kraju Kwitnącej Wiśni, teraz muszą mierzyć się z prześladowaniami i torturami. Nie wszyscy potrafią znieść zadawane im cierpienia. Niektórzy wyrzekają się Chrystusa. Gdy pojawiają się pogłoski o wyparciu się wiary przez ojca Ferreirę, prowincjała, który stanął na czele misji w czasie prześladowań, jezuita Sebastiao Rodrigues wyrusza jego śladem, by zaprzeczyć takim informacjom. To, co zobaczy, każe mu jednak zadać sobie pytanie o własną wiarę. Oparta na faktach książka

Shusaku Endo to opowieść o Bogu patrzącym w milczeniu na ludzkie cierpienie i ludziach próbujących to milczenie zrozumieć.

17.05. V (XCIII) Spotkanie DKK. Rozmawiano o książce „Uwolniona: jak wykształcenie odmieniło moje życie” Tary Westover. Obecnych było **12 osób**.

We wspomnieniach zatytułowanych *Uwolniona* autorka opowiada historię wręcz magiczną. Tym z nas, dla których edukacja jest czymś oczywistym, trudno nawet sobie wyobrazić, ile poświęceń wymagało od Westover to, co osiągnęła. W inspirujący i wyjątkowy sposób przypomina nam ona, czym jest i czym powinna być dzisiaj edukacja.

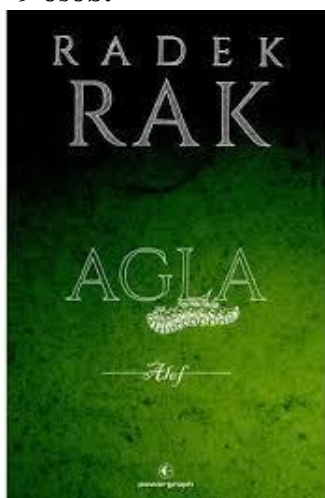
Tara Westover urodziła się w górach Idaho, w rodzinie mormonów. Po raz pierwszy przekroczyła próg szkoły w wieku siedemnastu lat. Publiczna edukacja była jedną z wielu rzeczy, w stosunku do których był sceptyczny jej fanatycznie religijny ojciec. Gdy w domu rodzinnym pojawiła się przemoc, nie było nikogo, kto mógłby zainterweniować. Punktem zwrotnym dla dziewczyny okazał się moment, kiedy jeden z braci dostał się do college'u. Tara postanowiła pójść w jego ślady. Pragnienie wiedzy zmieniło jej życie, zaprowadziło za ocean i na inny kontynent, na Harvard i Cambridge. Dopiero wtedy zaczęła się zastanawiać, czy nie wyjechała zbyt daleko i czy istnieje jeszcze dla niej droga powrotna do domu.

28.06. VI (XCIV) Spotkanie DKK. Dyskusja wokół książki Magdaleny Knedler „Dziewczyna z daleka”. Uczestniczyło **11 osób**.

Słodko-gorzka opowieść o miłości, zemście i zbrodni, z wielką historią w tle. W pewien styczniowy poranek w domu prawie stuletniej Nataszy Silsterwitz zjawia się młody Anglik, Artur Adams. Przywozi ze sobą kopertę wypełnioną starymi fotografiami i srebrną piersiówkę, na widok której Nataszę ogarnia panika. Kobieta ma pewność, że ten mężczyzna przynajmniej w części zna jej dramatyczną przeszłość. Przeszłość, o której nie powiedziała nikomu – nawet najbliższej rodzinie. Adams z determinacją dąży do rozmowy z nestorką, a ona wie, że nie będzie w stanie przed nim uciec. I oto – u schyłku życia – przyjdzie jej wyjawić prawdę o sobie. Przed Arturem, ale i przed własną wnuczką, których Natasza zabiera w pełną napięcia podróż do przeszłości - na przedwojenną Wileńszczyznę i skutą lodem Syberię. Wyrazista bohaterka, tajemnice z przeszłości i siła miłości to elementy fabuły, od której nie sposób się oderwać.

23.08. VII (XCV) Spotkanie DKK. Rozmowa o książce „*Agla*” Radka Raka. Wzięło udział 9 osób.

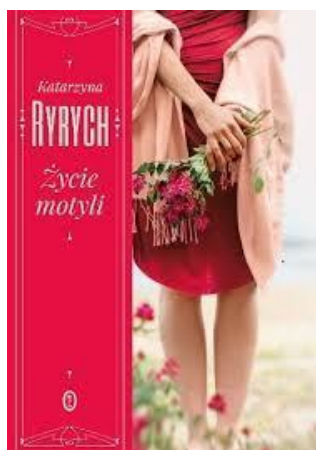
Agla to brawurowa historia przygodowa, ale też wnikliwa i wzruszająca powieść psychologiczna o dojrzewaniu i przemianie, o miłości i odkrywaniu swej cielesności, o zawiedzionych przyjaźniach, wykluczeniu i samotności, o odnajdywaniu siebie i stawaniu się człowiekiem w pełni znaczenia tego słowa.

Sofja Kluk jest osobą upartą, wygadaną i konsekwentnie dążącą do celu. Mieszka na uniwersytecie w mieście, w którym panują dziewiętnastowieczne porządki społeczne, sklepy bławatne z ulicy Krokodyli spotykają się z mrocznym Urzędem Bezpieczeństwa i tajemniczym Carem, a zawodowi zabójcy cieszą się szacunkiem i zaufaniem. Świat bohaterów podbija rozbuchana wizja przyrody, a koncepcja owadziego przeobrażenia, którą niesie *Agla*, ma w powieści niebagatelne znaczenie.

Radek Rak pisze sugestywnymi obrazami, działającymi na wyobraźnię. Tajemnicami i mrokiem, intertekstualnością i zmysłowością swojej literatury, wdziękiem Sofji i jej bezkompromisową cielesnością, dowcipem języka i okrucieństwem świata *Agli* autor uwodzi czytelnika w zupełnie nowej literackiej zabawie. Rak kreuje oryginalną i hipnotyzującą rzeczywistość, w której ostro niczym fotografia realizm sąsiaduje z okrutną baśnią.

To powieść, od której nie sposób się oderwać – odważna, smakowita, seksowna i niepodobna do żadnej innej książki.

20.09 VIII (XCVI) Spotkanie DKK. Rozmawiano o książce Katarzyny Ryrych „*Życie motyli*”. Wzięło udział 12 osób.

Główna bohaterka Izydora porównuje swoje życie do czytania nieciekawej książki. Syn, któremu poświęciła młodość, wydorosła, wyjechał i automatycznie wykasował ją z pamięci. Izydora ma pięćdziesiątkę na karku i sporą nadwagę. Wspomnieniem po dorosłym już Jerzyku są jedynie kartki na święta i życzenia na Dzień Matki. Były mąż, artysta – nigdy nie mieli sobie zbyt wiele do powiedzenia – układa sobie życie z nową partnerką w luksusowym apartamencie. A ona, niedoszła tancerka (Izydora od Isadory Duncan), która zawiodła ambicje swojej matki i nadzieje, jakie w niej rodzicielka pokładała, przyjmując posadę księgowej, kończy z debetem na karcie, mieszkając kątem u ciotki na prowincji. Urocze sielskie małe miasteczko? Bynajmniej! Małe miasteczka też bywają nieciekawe i niechętnie nowo przybyłym.

Dobre miejsce i czas na zmianę? Nie znajdziecie tu fajerwerków miłości i hollywoodzkiego happy endu. Ale jeśli szukacie oczyszczającej, pięknej opowieści o rozwoju i zmianie, dobrze trafiliście. *Życie motyli* to książka mądra, dowcipna, nie sielankowa co prawda, ale zdecydowanie optymistyczna.

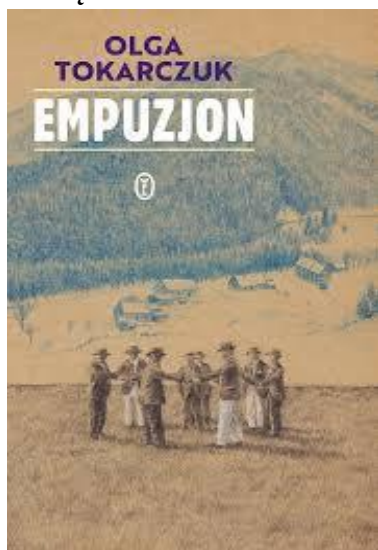
18.10. IX (XCVII) Spotkanie DKK. Rozmowa dotyczyła książki Marii Nurowskiej „Sergiusz, Czesław i Jadwiga”

Anna, świeżo upieczona studentka polonistyki, podczas spaceru po promenadzie w Hastings zostaje zagadnięta przez starszego mężczyznę – Sergiusza Piaseckiego. To nazwisko niewiele jej mówi, ale przypadkowe spotkanie wpłynie na jej dalsze życie. Po pięciu latach ponownie przyjedzie do angielskiego kurortu, by zebrać materiały do biografii pisarza. Autor początkowo niechętny temu pomysłowi, z czasem otwiera się przed swoją rozmówczynią, a tuż przed śmiercią przekazuje jej tajemniczy zielony zeszyt, w którym znajdują się zapiski dotyczące szokującej zagadki z przeszłości, w którą zamieszani byli utalentowany poeta i piękna kobieta... Sergiusz Piasecki i Czesław Miłosz nigdy nie darzyli się sympatią. Czy jednak wpływ na ich stosunki miały tylko odmienne poglądy? A może między pisarzami stała kobieta? W swojej najnowszej książce Maria Nurowska bada, co mogło podzielić Piaseckiego

i Miłosza, nie boi się krytycznie spojrzeć na swoich bohaterów, pisze o wydarzeniach, o których inni biografowie ledwo napomykają. Odważna, bezkompromisowa powieść, która pokazuje obu pisarzy w nowym świetle.

22.11. X (XCVIII) Spotkanie DKK. Rozmawiano o książce Olgi Tokarczuk „Empuzjon” Wzięło udział 12 osób.

Wrzesień 1913 roku, uzdrowisko Görbersdorf (dzisiejsze Sokołowsko na Dolnym Śląsku). Właśnie tutaj, u podnóża gór, od przeszło pół wieku działa jedno z pierwszych na świecie i słynne w całej Europie specjalistyczne sanatorium leczące choroby „piersiowe i gardlane”.

Mieczysław Wojnicz, student ze Lwowa, przyjeżdża do uzdrowiska z nadzieją, że nowatorskie metody i krystalicznie czyste powietrze powstrzymają rozwój jego choroby, a może nawet całkowicie go uleczą. Diagnoza nie pozostawia jednak złudzeń – *tuberculosis*. Gruźlica.

W Pensjonacie dla Panów, gdzie zamieszkuje, poznaje innych kuracjuszy. Chorzy z Wiednia, Królewca, Breslau i Berlina przy nalewce Schwärmerei niestrudzenie omawiają najważniejsze sprawy tego świata. Czy Europie grozi wojna? Monarchia czy demokracja? Czy demony istnieją? Czy oddając się lekturze, da się rozpoznać, czyją ręką tekst został napisany – kobiety czy mężczyzny?

Ale nie tylko te pytania zajmują pensjonariuszy. Do Wojnicza docierają też przerażające historie o tragicznych wydarzeniach w górskich okolicach sanatorium. Choć on sam zajęty jest ukrywaniem prawdy o sobie, zagadka budzących grozę wypadków fascynuje go coraz bardziej. Nie wie jednak, że mroczne siły już wzięły go sobie na cel.

Olga Tokarczuk w *Empuzjonie* odśladania przed czytelnikami prawdy o świecie, których albo nie zauważamy, albo za wszelką cenę nie chcemy do siebie dopuścić.

20.12. XI (XCIX) Spotkanie DKK. Podsumowanie rocznej działalności. 10 osób.